

Giữ lấy những ước mơ của bạn

Giữ lấy những ước mơ của bạn

Mùa hè đó, lớp tôi được đi cắm trại tại một trang trại ngựa giống lớn nhất trong vùng. Chủ trang trại là ông Monty Robert, người đã tiếp đón chúng tôi thật là nồng hậu.

Sau một ngày tham quan, tìm hiểu về những chú ngựa, chúng tôi quây quần bên đám lửa trại và đòi ông Monty kể chuyện cho nghe. Và đây là câu chuyện của ông

"Có một chàng trai trẻ, con trai một người thuần ngựa thuê. Công việc khiến họ sống nay đây mai đó, và việc học hành của cậu con trai do đó cũng thường xuyên bị gián đoạn. Đến cuối lớp 12, Thầy giáo của cậu yêu cầu cả lớp mỗi người tự lập ra cho mình một bản kế hoạch cho tương lai sau này. Bài viết sẽ được chấm điểm làm bài thi học kỳ, và Thầy giáo cũng không quên nhấn mạnh là dự án phải khả thi.

Tôi hôm đó chàng trai trẻ cầm cùi viết một mạch hơn 7 trang giấy, mô tả tỉ mỉ từng mục tiêu và kế hoạch của mình trong tương lai. Ước mơ của cậu là có được một trang trại rộng lớn với những chú ngựa thuần chủng quý hiếm. Cậu thậm chí còn minh họa ý tưởng của mình bằng một sơ đồ chi tiết vị trí từng khu nhà, từng chuồng ngựa, cũng như đường đua của một trang trại ngựa rộng 200 hecta. Kế đến là thiết kế của căn nhà chính rộng hơn 1.00 mét vuông nằm chính giữa.

Một tuần sau cậu mang nộp cho thầy giáo bản kế hoạch tâm huyết của mình. Vậy mà, khi Thầy giáo trả bài, bài của cậu chỉ được điểm F kèm theo một lời nhắn "ở lại gặp thầy sau giờ học"

Sau giờ học, cậu cầm bài viết của mình đến gặp thầy giáo: "Thầy có thể cho em biết tại sao bài của em lại bị điểm F được không?". Lúc đó Thầy giáo ân cần giải thích: "đây là ước mơ phi hiện thực đối với một chàng trai trẻ như em. Em không có tiền, gia đình em chỉ làm nghề thuần ngựa thôi, rày đây mai đó, thậm chí một chỗ ổn định cũng không có. Để có một trang trại ngựa cần rất nhiều tiền, em có biết không. Ngoài chuyện phải mua được đất cũng những con ngựa giống đắt tiền, em còn phải làm sao duy trì hoạt động của cả đàn ngựa. Tin Thầy đi, sẽ không bao giờ em có thể làm được điều đó đâu, hãy về nhà viết một bài khác với mục tiêu hiện thực và khả thi hơn, Thầy sẽ cân nhắc lại điểm số cho em!"

Cậu học sinh lớp 12 suy nghĩ rất lâu về mấy lời của Thầy giáo. Khi cậu hỏi ý kiến của cha mình, ông chỉ nói "con phải tự ra quyết định của riêng mình. Đây sẽ là quyết định vô cùng quan trọng đối với con".

Sau một tuần đắn đo suy nghĩ cậu đến nộp lại bài văn cũ cho thầy giáo và nói "thầy cứ chấm điểm F, còn em sẽ vẫn giữ giấc mơ của mình".

Bây giờ các cháu đang ngồi trên sân của ngôi nhà rộng hơn 1000 mét vuông, nằm chính giữa trại ngựa giống rộng 200 hecta đó. Bài văn năm xưa đã được đóng khung và treo trên bức tường gần lò sưởi trong nhà. Hè năm ngoái vị thầy giáo năm xưa của ta đã đưa hơn 30 em học sinh đến cắm trại tại trại ngựa này. Thầy đã nói với ra một câu "Monty, ngày hôm đó em đã làm cho Thầy nhận ra rằng mình giống như một người đi đánh cắp các ước mơ. Thật may mắn là em đã dũng cảm giữ lấy ước mơ của mình"

Đừng bao giờ để người khác lấy đi ước mơ của mình. Hãy làm theo những gì trái tim bạn mách bảo!